

ŽIVLJENJE V ŠOLI!

Šola je za otroke nočna mora, strah šolskega zbora,

še huje od zobobola!

A v šoli le ni tak hudo, lahko bi še slabše bilo.

Ko nas v njej ni, vse raja nori!

Mize in stoli oživijo z učitelji, se konca pouka veselimo!

A ko si želijo še, že ura za šolo je. Učenci v šolo prihitijo in znanja si nekateri želijo, drugi pa nič ne počnejo.

Kaj bi brez šole bilo?

Le strah in neznanje rajalo bi,

mi pa neumni vsi bi bili!

V šoli mize in stoli z risanjem trpijo,

omare in knjige pa umazanijo potrpijo

in se mažejo z umazanijo!

Medtem ko se učenci najbolj odmora veselijo.

Ko pomisliš na vse dobre stvari,

se ti življenje v šoli zabavano zdi!

Kim Kos, 6. č

ŽIVLJENJE V ŠOLI

Vsak dan je isti,
vsak dan je enak,
v šolo hodi tisti,
ki noče biti bedak.

Ni vse enako,
to vem tako, ker vreme pozimi mrzlo bo.
zima prinesla bo burjo močno,
nekateri si čaj že zdaj kuhajo,
nekateri čez nos sploh ne dihajo in zdaj močno kihajo.

Nič ni enako,
nobena snežinka na nebu ni enaka,
Niti v filmih se ne najdeta dva enaka super junaka,
nobena ocena ni enaka!
Tudi otroška risbica drugačna je vsaka.

Nobeden na glavi nima enako število las,
nobeden ne posluša glasbe enako naglas,
edino v tej pesmi uporabil sem jaz večkrat enak besedni izraz.

Nik Miklavec, 9. b

V šoli

V šolo vsak dan hodimo,

tam veliko izvemo.

Če pa kaj zalomi se,

učiteljice bodo pomagale.

V razredu še pouk nas čaka,

za kosilo okusna je omaka.

V šoli se igramo in učimo,

med odmorom spore razbijamo.

Ko učitelj nas kaj prosi,

vsak že torbo s sabo nosi.

Vsi radi v šolo hodimo,

pazimo, da mlajših ne pohodimo.

Čeprav kdaj kaj ušpičimo,

nam je vsem lepo.

Lana Derin, 6.a

ŠOLSKE SKRIVNOSTI

Prihajam iz razreda,
ki je že prava beda
in ima možgane prazne kot skleda.

Na šoli pa je Žana,
ki je za šolo kot rana
in je velika kot Ljubljana.

V zbornici pa dogajajo se čudne stvari,
kjer so testi,
ki ti ne pustijo sestti.

Ko v urnik se zazrem,
vidim vse te predmete
in me stisne,
kot da bi pojedla gromozanske tablete.

Če prijatelji so zraven tebe,
nisi kot neumno žrebe,
ampak si malo več kot bebe.

Razred pa nadzira,
gromozanska zvesta tabla,
ki te lahko strese kot dva kabla.

Najraje pa imam,
ko nazadnje glasni zvonec odzvoni
in mi telefon v roke hitro prihiti.

Karolina Pečarič

ŠOLA

Šola res je
ena velika nadloga,
večja kot
domača naloga.

Vsak dan
moraš v klopi sedet
in poslušat učitelje
kot nek prizadet.

Potem, ko je
končno konec pouka,
grem domov, kjer me že
čaka debela rjuha.

Z njo se pokrijem
in v trenutku zaspim,
naslednji dan pa v šolski klopi
spet brez domače naloge sedim.

In to je ta moj
začarani krog,
ki je poln
domačih nalog.

Ker niti ene
v letu ne naredim,
saj večino časa
na telefonu preživim

Lea Loborec, 8. a

Sodobna šola

Če bi živeli v 30. stoletju,
se sploh ne bi več posvetili štetju.

Vse potekalo bi digitalno,
nič več pa realno.

Tablice in računalnike bi imeli
in se le še za te zavzeli.
Kot da pouka ne bi bilo,
bi vse to skupaj potekalo.

Pisali, risali, seštevali, odštevali,
vse to skupaj bi delali.
Le, da malo drugače bi šlo,
kot bi se za virtualnost spodobilo.

Ko pouka konec bi bilo,
bi se vse skupaj zaključilo.
Domačo nalogo bi učiteljem poslali,
in se potem igrice igrali.

ŠOLA

Celo leto, cel mesec,
cel teden, cel dan,
v šolo hodim,
da znanja veliko imam.

Če znanja ne bo,
pod mostom živelo se bo.
Z znanjem pa srečno
življenje imelo se bo.

Pridejo dnevi, ko na mizo
test ti dajo, ga rešiš,
spet vzamejo in naslednji dan
po eAsistentu dobiš sporočilo
da eno zlato petko dobil si jo.

Pridejo dnevi, ko učiteljica za mizo
te povabi, nastavi nekaj vprašanj,
prileti petka, te pošlje sedet
doma pa manj za se učit.

Pride 24. junij, vsega je konec,
se poslovimo in za dva meseca se s šolo
več ne vidimo. Se veselimo ocen, se
učiti več ne bo treba, ker konec je vsega.

Matej Žejlko, 7.a

AH, TA ŠOLA

VSAKO JUTRO, KO BUDILKA ZAZVONI,
HITRO VSTANEM, SE PRIPRAVIM,
KAJ POJEM IN SE ODPRAVIM,
SAJ SE V ŠOLO MI MUDI.

IZ DNEVA V DAN - TO JE KAKOR SLUŽBA,
A V NAŠI ŠOLI JE BOLJ PRIJETNA DRUŽBA,
RADI SE SMEJIMO IN MALO POIGRAMO,
MARSIKDAJ TUDI PREVEČ POKLEPETAMO.
A TAKA JE MLADOST – PRAVIJO JI KAR NOROST.

V ŠOLO HODIMO, DA SE UČIMO,
VSAK DAN VEČ SI ZNANJA PRIDOBIMO.
TAM JE PRIJETNO, ZANIMIVO, A ŽALOSTNO,
ČE SLABO OCENO DOBIMO.

ZATO JE BOLJŠE SPROTI SE UČITI
IN SE NEUSPEHU IZOGNITI.
VČASIH JE ODRASLE TEŽKO RAZUMETI,
DA S ŠOLO IN Z ZNANJEM BO LAŽJE ŽIVETI.

Lea Kranjec

MOJA ŠOLA

Kar nekaj let je minilo od takrat,
ko sem v šolo hoditi začela,
deklica drobna, majhna in vesela,
ki je še v Božička verjela.

V šoli mi je lepo,
včasih pa tudi grdo,
saj pridejo dnevi takšni,
ko smo vsi otroci malo drugačni.

Pa vendar smo se veliko naučili,
veliko prijateljev in znanj pridobili.
In samo še nekaj let,
pa treba bo naprej v svet.

Eva Krautberger, 7.c

Moja šola

Šola je pot vseh otrok.
V njej dobiš znanje za svoje sanje.

Knjige so moja ljubezen,
moj nasmeh in moj sijaj.
To so edina sredstva,
s katerimi grem v pravljčni raj.

V šoli je veliko ljudi,
katerim ni mar za drugih skrbi
in njihove besede so brez veze,
ker ne znajo vzpostaviti zveze.

Brez smisla mislijo, da so več,
potem pa jim mora nekdo pomagati,
da gredo preko ovir,
ki so za mnoge le majhen nemir,
a za njih je to cel hudir.

Z učitelji rastemo vsepovprek,
preko devetletke in še čez,
z njimi delimo skrite radosti,
ki nam jih dajejo modrosti.

Ko bomo s šolo zaključili,
se bomo nanjo spomnili.
Vse znanje, ki smo ga pridobili,
ne bomo nikoli izgubili.

Lucija Olenik, 7. a

Med šolskimi klopmi

Oh, ta šola spet,

tu sploh ni za živet!

Klopi vse porisane,

z žvečilnimi gumiji dekorirane.

Pa o učiteljih ne pravimo,

to temo zdaj pospravimo.

Sošolci,

saj to je prava mora,

da o dekletih ne govorimo,

tale pa so nora.

Naj vam še malo razložim,

noben ne upošteva teh smotanih pravil.

Nihče ne pozna lepih manir,

brez grde besede pa minutka ne mine,

vsak svoj komentar kar sredi ure zine.

Sporočilca letijo vse naokoli,

a učitelj jih nikoli ne ujame.

A še nekaj po razredu leti,

besede, žaljivke in še nekaj na šoli vlada,

njihova tarča si ti.

v jedilnici vsakdo strada,

tudi tisti, ki mu domača je navada,

da poje vse, kar na krožnik mu da mama.

Pa saj ta šola ima tudi lepe plati,

a kaj, ko se mi jih ne da naštevati

Pa še mudi se mi tako,

da moram takoj oditi.

Lara Višnjevec 7.c